

1-313439

R. 25.871

Foll. 21-33

ORATIO

IN FAUSTUM LITTERARUM OMEN
CORAM ILL.^{MO} REG. UNIV. COMPOSTELLANÆ
RECTORE, AC SENATU

PRO INEUNDO PRIMO LITTERARIO CURRICULO
JUXTA NOVISSIMAM STUDIORUM RATIONEM
REGIA AUCTORITATE PRÆSTITUTAM
SACRA. EJUSDEM ÆDE

XIV KALENDAS DECEMBRIS AN. DÑI. MDCCCXXIV

PROLATA

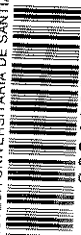
à Presbytero D. Vincentio Miranda Villamayor
Sacrae Facultatis Doctore,

necnon præludiis de Oratoria Sacra, et forensi
comparanda in eodem Lycæo præposito.

COMPOSTELLÆ:
Typis D. Joan. Francisci Montero, Reg. Universit.
Typographi. Ann. MDCCCXXV.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE SANTIAGO

00240936

*Doctrix enim est disciplina Dei, et electrix
operum illius.*

Sap. cap. 8. Ψ . 4.

Patefactæ, sunt tandem, ILLUSTRISIME REC-
TOR, Clarissimeque ornatissimorum Virorum
Senatus hujus Regiæ Universitatis fores post
fata ingenti omnium expectatione obseratæ.
Abstersæ etiam lacrymæ, quas obductâ toti
Iberiæ caligine circumfusi, fucatisque hu-
manæ sapientiæ verbis undique circumventi,
novis subinde prementibus malis, toto uno
triennio profundere coacti sumus. Jam nunc
mundissimâ aqua scaturit publicus fons scho-
læ, ut inde turbidissimis exsiccatis circum-
quaque rivis, cuncti litterarum studiosi sa-
luberrimæ doctrinæ profluenta in posterum
securi ébibant. ; Quantâ nunc demum animi
voluptate, quantâque gratulatione frequens
Senatus vester ab omnibus videtur, novæ
lucernam disciplinæ manu præferens, super
hujus gymnasii candelabrum hodierna die
positurus! Novæ lucernam disciplinæ, novis-
simam scilicet studiorum rationem à sapien-
tissimis viris, instante Rege, perfectam, et ipsi
Ferdinando summopere probatam, qui stabi-
liendis nostræ sanctissimæ religionis munimen-

tis, procurandæque communi omnium salutis, et utilitati totus indesinenter invigilat! Hanc disciplinæ rationem, quam dogmatum religionis, doctrinæ soliditate, integritate morum, optima juvenum institutione, et salubris politicæ temperamento commendatissimam videtis! Sub novis auspiciis probatissimæ, et incorruptæ doctrinæ jacta sunt fundamenta non modo ad eradicanda sparsa ab inimico in agro Dómini zizania, eliminandasque fallaces atque perversas boni, et mali notiones, tot præteritorum, atque impendentium malorum scaturiginem, verum etiam excolendos, exornandosque altissimâ eâ eruditione juvenes, qua retroactis sæculis nostra Hispania tantorum ingeniorum feracissima exteris gentibus se mirabilem, atque invidendam præstitit.

Gratulamini itaque, Clarissimi viri, vobis commissam esse tanti operis executionem, fœcundissimique hujus seminis culturam, quod opimis laudis, honestatis, quietis, ubertatis, doctrinæ fructibus stato tempore exuberabit. Superet studium vestrum, et inde-

3
fessa cura in hac disciplina omnibus nume-
ris stabilienda Supremæ Potestatis expecta-
tionem, quæ vobis tantam rem impensius
commendavit, nullique parcatis labori, ut
teneros adolescentum animos per hanc se-
mitam deducentes, in timore Dómini, quod
est sapientiæ initium, firmetis, et lacte sa-
luberrimæ doctrinæ enutriatis, uberrimam
virtutum, et meritorum segetem magno cum
fœnore postea vobis relatu-ros. Tum vero
prædem me accipite Patrem luminum pa-
ternæ suæ dexteræ benedictionem vestris la-
boribus largiturum, vi-rosque vos simul,
abstersis, quas hactenus profudistis lacrymis,
resurgentem iterum totius Hispaniæ salutem,
nec cum vitæ tempore esse dimittendam
commemorationem nominis vestri, per quos
ad posteros tantum boni transmissum erit,
sed cum omni posteritate adæquandam. Ac
totam quidem pro parte virili vos operam
navaturos, et ex mirifico vestro pro aris,
Rege, et focus studio, et ex illa tantopere
inculcata sententia, quam à pluribus ves-
trum sæpius audi-*vi: unam rerum nostrarum*

regenerationem, adversis levamen, secundis fulcimentum esse accurate efformatam juventutem, mihi absque ulla dubitatione polliceor, atque à vobis spero; te autem, Vir merittissime, qui clarissimo huic cætui dignantissime præsides, quem prius Academia, voti compos facta, ardentem expetivit, atque iterum unanimiter postulavit, studio, voce, exemplisque præitorum certissime scio.

Et vos Compostellani adolescentes hujus Lycoei delitiæ, et oblectamentum, quibus instituendis, et informandis tot summi intendunt viri, hanc semitam recto tramite ingredimini; eorumque hortatu, et præceptis mentes, animosque vestros penitus conformate. *Quasi modo geniti infantes*, lac istud concupiscite, profanas devitantes vocationes, exitialesque sæculi blandientis sermones, qui animos sub doctrinæ specie emolliunt, moresque venenatâ dulcedine corrumpunt. Sic enim fiet, ut optimis artibus expoliti, atque omni scientiarum genere exculiti, firmi in catholica, quam professi estis, fide, atque Cæsari, quæ sunt Cæsaris,

5

reddentes uberrima impensæ operæ præmia aliquando percipiat, dignissimi, quibus amplissimi reipublicæ honores ingenti omnium plausu, et exultatione conferantur. Quæ si omnino præstiteritis, illud etiam adjungo, (planè quidem illustrius, et divinius) majorem vosmetipsos honoribus, quàm vobismetipsis honores, splendorem, et ornatum exhibituros. Nec labore disciplinæ, et aviditate litterarum deterreamini, quarum etsi suavissimi fructus, sunt tamen amaræ radices, memores ea, quæ maximi facienda sunt, non nisi magno labore comparari. Ita D. O. M. ferat: huc vota nostra conspirant.

Quoniam vero infirmæ sunt, atque invalidæ in corrigendis perditis moribus, firmandisque sacris hominum vires, nisi superiori fulciantur auxilio, et nisi Dominus ædificaverit domum, in vanum laborant, qui ædificant eam, sursum erigentes corda, ad te, Pater luminum, convertimur, in cujus conspectu in præsentiarum sumus, et cujus aras supplices tenemus. Tu enim, Domine, reprobatis iniquorum consiliis, Ibero solum

nunc denuo à grassante impietate, et imminenti excidio haud celerius, quam expeditius mirabiliter vindicasti, et inductis cujusdam perfunctoriæ disciplinæ rationibus, Supremæ Auctoritatis cardines evertentis, indulgentisque licentiæ morum, tantæ expectationis rudimenta suffecisti, ut congruentissime nunc exclamare possimus: *à Dómino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris.* Hoc egregio impensæ nostris rebus in tanto discrimine tuæ paternæ curæ documento præterita cumulasti, quorum partim nobis retulere majores B. JACOBI protectione, vexillisque muniti, tum sacro ejusdem corporis pignore decorati, partim vero nostris etiam diebus hisce oculis vidimus, et nonnulla vix visuros speravimus. Vidimus enim devictam, et abjectam immanissimi potentiam tyranni, qui cunctis gentibus formidandus, totiusque Iberiæ dolo potitus, rapacitatem, ignem, ferrum, nominis denique Hispani deletionem eructabat. Charissimum deinde nobis FERDINANDUM, quem fraude circumvenerat, ab hujus latronis faucibus eripuisti, et iterum His-

7
paniæ donasti, ut mala nostra in communi
rerum eversione levares, et impietatis co-
natus, quâ infidus ille cuncta infecerat, lon-
gè, latèque serpentis, eluderet. Quod si res-
tituto tunc Rege lucem caliganti reddidisti
Hispaniæ, nostro mœrore, ac luctibus ins-
perato gaudio sublevatis, quantam iterum
tempestatem eodem rursus durissimâ servi-
tute jam non ab externa vi, sed intestinâ in
finibus regni sui oppresso, subita serenitate
nunc temporis discussisti, quo altius imple-
tas egisse radices, et ad maturitatis tempus
erupisse gloriabatur.

Tot igitur tutelæ tuæ freti significatio-
nibus, te, Pater, à quo est omne datum op-
timum, et donum perfectum, suppliciter
poscimus, ut inceptum opus perficias, et fir-
ma soliditate corrobore. Tuum emitte Spi-
ritum, cujus rore infirma confirmes, dis-
rupta consolides, et depravata convertas.
Cunctis auxiliaris, quicumque tantæ rei, et
operi insudant, ut muneris sui partes inte-
grè obeant. Magistris lumen, et studium fla-
grantissimum infundas ut his vestigiis insis-

tentes commissam sibi juventutem optimis moribus, atque doctrinâ informent, alumni verò docilitatem submissumque animum, ut se dirigî, et institui patiantur, Sic, Dómine, Sanctissimam majorem nostrorum religionem nobis toto Ibero solo incorruptam præstabis, ne quam tot abhinc ætatibus sibi pietate gens nostra laudem conciliavit, et gloriam, pervicacissimæ cujusdam, falsoque nuncupatæ philosophiæ præstigiis tandem præstricta, futuris temporibus expolietur, avitæque Solii, et legitimæ Auctoritatis optime de orthodoxa fide meritæ jura fovebis, ut cuncta longâ refovente pace, florentem religione, doctrinâ, et opibus statum nostrum perpetua excipiat posteritas. Amen.